

דף ל.

עין משפט א.

אה"ע סימן מ סעיף ז

ז. הנותן שתי פרוטות לאשה ואמר לה: הרי את מקודשת לי היום באחת, ובאחת לאחר שאגרשך, הרי זו מקודשת, וכשיגרש אותה תהיה ספק מקודשת. אבל אם נתן פרוטה לאשת איש ואמר לה: הרי את מקודשת לאחר שתגרש, או אם נתן פרוטה לאשתו ואמר לה: הרי את מקודשת לי לאחר שאגרשך, אינו כלום.

עין משפט ג.

יו"ד סימן ריז סעיף לג

ג. כג. נדר מיורדי הים נאסר אפי' ביורדים לטייל בים, ומותר ביושבי יבשה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן ריז סעיף לד

ד. כד. נדר ביושבי היבשה אסור גם ביורדי הים שסופם לירד ליבשה.

דף ל:

עין משפט א.

יו"ד סימן ריז סעיף לג

עין לעיל דף ל. עין משפט ג

יו"ד סימן ריז סעיף לד

עין לעיל דף ל. עין משפט ד

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן ריז סעיף לו

ו. כה. נדר מרואי חמה אסור אף בסומים, שלא נתכוון אלא למי שהחמה רואה אותו^פ, להוציא דגים ועוברים.

הגה: אפי' אמר שלא נתכוון לכך לא מהני הואיל והלשון ודאי כך הוא.

פ. ממשנה בנדרים דף ל' ע"ב.

הגה: ומותר בכל דבר שאינו בעל חיים אע"פ שהחמה רואה אותו, כיון שהזכיר רואי החמה דמשמע בעלי חיים ע שעשויים לראות החמה.

לו. כו. נדר מרואים החמה מותר בסומים פ.

עין משפט ד. יו"ד סימן ריו סעיף לו

לו. כז. נדר משחורי ראש אסור בקרחים ובעלי שיבה, ומותר בנשים וקטנים שאין נקראים שחורי ראש אלא האנשים, ואם דרכם לקרוא שחורי ראש לכל אסור בכולם.

הגה: הנודר מכל דבר שהוא אדום אסור גם לראות בחמה שגם היא אדומה ז.

עין משפט ה.י.ז. יו"ד סימן ריו סעיף א

א. א. נדר או נשבע מהמבושל אם דרך אותו מקום ואותו זמן שקוראין לצלי ג"כ מבושל וכן לשלוק הרי אסור בכל, ואם אין דרכם לקרוא למבושל רק בשר שנתבשל במים ובתבלינין הרי מותר בצלי ובשלוק ק, וכן המעושן והמטוגן הולכים בהם אחרי לשון בני אדם.

ע. כך פירש הט"ז בס"ק ל"א.

פ. הט"ז חולק על זה וכתב שלמעשה אין להתיר גם בסומים.

צ. מנ"י בסוף פ' המוכר את הספינה, ותוס' בב"ב דף ע"ד ע"א, ורמב"ן שם. והיינו שאסור לו ליהנות מאור החמה. ש"ך ס"ק מ"ב.

ק. ממשנה וגמ' בנדרים מ"ט ע"א.